

ליקוטי מזהר"ן

תורה ע'
- מהדורת בים -

מהדורה מיוחדת
עם אותיות גדולות מאירות עיניים
עם שוליים רחבות בכל עמוד לשאלות והערות

לטייל
בתורתו

פרוייקט לעידוד העמקה
והתבוננות בליקוטי מזהר"ן

לטייל בתורתו

פרוייקט לעידוד העמקה
והתבוננות בליקוטי מוהר"ן

קו לסלסל בתורתו

04-627-73-13

טעמו וראו כי טוב ה'

רשת כוללים וחברות
לימוד ליקוטי מוהר"ן בעין

kl046277313@gmail.com

וצדקתו עומדת לעד

ככתר עלי ראש גיליון תורה זו, יתצח לשם ולתפארת הוד, האי תלמיד חכם גאון מופלא ומופלג, ירא ושלם, דבוק בתורת הצדיק בכל לבו ונפשו, באהבתה שגה תמיד וכל חפציו לא שוו בה, זכה וזיכה רבים

הרב החסיד

**רבי שלמה אהרן
ב"ר מרדכי הלוי גוטליב ז"ל**

אשר עסק כל ימיו בלימוד תורת הצדיק
בעמקות ובהתבוננות

זכות לימוד תורת הצדיק
תעמוד לעילוי נשמתו,
לזכרון עולם ולמזכרת נצח

ת.ג.צ.ב.ה.

דברי פתיחה

לתועלת הלומדים. תודתנו נתונה להוצאת 'קרן רבי ישראל' שנתנו לנו בעין יפה להדפיס את ההלכות מההוצאה המפוארת שברשותם.

בסוף הקונטרס, אחרי התורה, הותרנו דפים ריקים לרשימת ביאורים, הערות, חידושים, שאלות ותשובות, המתעוררות במהלך הלימוד - וכבר נודע בשער בת רבים התועלת העצומה שיש בלימוד באופן זה של ציון הקושיות המתעוררות תוך כדי לימוד התורה, שבכך שמים לב לדברים הנראים כמיותרים או כתמוהים וככל שלומדים יותר את התורה נוכחים לראות איך כל דבריו של רבינו מכוונים ומדוקדקים עד לאחת, ובכך זוכים להתענג על היופי הנפלא הגנוז בכל תורה ולמצוא את העצות הגנוזות שאינם כתובות בפירוש אל ניכרים רק למעיין ומתבונן בדבריו הקדושים. מי ייתן שנזכה לעסוק ולהעמיק חקור בתורת הצדיק - כפי שגילה לנו רבינו כי פניו שכלו ונשמתו של הצדיק גנוזים בכתביו, וכפי שגילה לנו התלמיד הגדול מוהרנ"ת כי בפרט לאחר הסתלקות הצדיק עלינו "לְחַפְּשׁוֹ וּלְבַקְּשׁוֹ יוֹתֵר וְיוֹתֵר לְסַלֵּסְל וּלְחַפְּשׁ בְּתוֹרָתוֹ הַקְּדוּשָׁה וְלִלְבֹּךְ בְּדַרְכָּיו וְאוֹרְחוֹתָיו הַקְּדוּשִׁים, וּלְבַקֵּשׁ דְּמֵעוֹת הַרְבֵּה לִפְנֵי ה' וְתַבְּרַךְ עַד שְׁיִירֵי דְמֵעוֹת הַרְבֵּה עַד שְׁיִשְׁפֹּף לְבוֹ כַּמִּים לִפְנֵי ה' עַד שְׁיִזְכֶּה לְמִצָּא וּלְהַשִּׁיג פְּנִימִיּוֹת כְּנֵת תּוֹרָתוֹ הַקְּדוּשָׁה שְׁהוּוּ בְּחִינַת הַצְּדִיק בְּעַצְמוֹ, כִּי עֵקֶר הַצְּדִיק הוּא תּוֹרָתוֹ הַקְּדוּשָׁה שְׁשֵׁם גְּנוּז רִיחַ הַקְּדוֹשׁ שְׁלוֹ" (לקוטי הלכות חו"מ - שלוחן ה' יב).

ברגשי סיפוק ושמחה הננו להגיש בזאת בפני כלל אנשי שלומינו היקרים, לומדי ומעייני תורת הצדיק, חוברת מיוחדת של התורה החדשה הנלמדת בתקופה הקרובה במסגרת הפרויקט 'לטייל בתורתו' על ידי המוני אנשי שלומינו, בחורי החבורות ואברכי הכוללים, תורה ע' - 'ויהי ביום השמיני'. הזדמנות חדשה ומיוחדת נפתחת כאן לפנינו, לנצל את החודש האחרון של החורף וימי בין הזמנים ניסן, להתעלות דווקא עכשיו מהעייפות והזיקנה, לפגוש את הרבי בכל יום ויום על ידי הלימוד בתורה קצרה אך מופלאה, שווה לכל נפש, אבל שזורה בעצות רבות לעבודת השי"ת - ואנו תקווה כי גם אלו שלא הצטרפו ונמנו עד כה עם שאר חבריהם לדבר מצווה זו, יהיו את ההזדמנות המשחרת עתה לפתחם וינצלוה.

מטרת הדפסה זו - במסגרת פרויקט 'לטייל בתורתו', לעידוד לימוד ליקוטי מוהר"ן בעמקות ובהתבוננות, כרצון רבינו הק' - הינה לאפשר לכל ההולכים עם התורה ללמוד את התורה בישוב הדעת מתוך התבוננות - 'ללכת עם התורה' פשוטו כמשמעו - בלכתם בדרך, בנסיעות וברגעים של פנאי - על מנת שנוכל כולנו כאחד לטייל בתורת הצדיק ולעיין בה תמידיו כסדרו, בכל עת ובכל שעה.

חוברת זו הוספנו והדפסנו את ההלכות שכתב מוהרנ"ת על תורה זו ואף צירפנו את הליקוטי תפילות, הכול ביופי ובהדר,

ביקרא דאורייתא,
מערכת 'לטייל בתורתו'

הרבי 'מושך' אותך, רק אל תתנגד!

דווקא עכשיו, בסוף הזמן, בסוף החורף, זה ההזדמנות להתחיל. להתחיל התחלה חדשה מעכשיו, מהרגע!

'כי בתחילה היו כל ההתחלות מפסח, אבל עכשיו כל ההתחלות מפורים'. בטבע האדם לסמן את נקודת ההתחלה שלו היכן שבאמת יש התחלה חדשה סביבו. ביום חמישי כשעולה בלב האדם רצון להתחדש, הוא דוחה את זה ליום ראשון, בסוף התפילה, כששמים לב שכבר אוחזים ב'שים שלום' ועדיין לא התפללו כראוי, הטבע האנושי דוחה את ההתחדשות לתפילה הבאה בעזרת השם...

אבל רבינו מגלה לנו שעבודת ה' היא היכולת להתחדש דווקא בסוף, כשהזמן כבר הולך לקראת סיום והציון של מחצית השנה עומד מתחת לציפיות ומתחת לממוצע, אז דווקא לשנס מותניים לאמץ ידיים רפות ולהתחיל מהתחלה!

זה הזמן למי שרוצה להצטרף למעגל הלומדים, שכבר טעמו את הטעם הטוב, ומעידים כאלף עדים על התמורה העצומה שחלה בחייהם, ובכל התקרבותם והתקשרותם לרבי. אל תאמר לכשאפנה אשנה שמא לא תפנה.

לתועלת הציבור הרחב, זה שמרגיש קצת רחוק, ומתבונן די בייאוש על מה שמתרחש סביבו, בחרנו ללכת בתקופה הקרובה עם תורה ע' - ויהי ביום השמיני, תורה קצרה, מובנת וברורה, מצד אחד היא שווה לכל נפש ממש, מצד שני אפשר להתעמק בה ודלות מתוכה עצות ודרכים נפלאות לעבודת ה'.

אין אחד שיכול לומר זה לא בשבילי, התורה הזאת שמדברת על כל עניין ההתקרבות לצדיק, כוח המושך וכוח המכריח לא יכולה להשאיר אף אחד מאחור. כולנו נמשכים ורצים לטעום את התורה והדיבורים הקדושים והמושכים הללו.

בסך הכול כולנו הולכים עם תורה זו למשך תקופה קצרה, עד אחרי חג הפסח, ימים קדושים שכולם נמשכים וכוספים להתחדש ולהתחזק בתורת הצדיק, בעיון ובעומק כל חד כפום שיעורא דיליה. אל תישאר מאחור.

אנחנו רק צריכים לפתוח את הספר או את החוברת, להתחבר עם ניגון מתוק למילים הקדושות, להתבונן עם הלב והמוח, לתת משמעות כל דיבור, ואז הטעם יגיע מאליו...

לטייל בתורתו

קפף וקפף אתם כנרד וככסף, העי ש'צורף וקפף הקפף ותקב
שהוא של גולה כפ"ל, שהוא בחינת משפחה שנתמעה כפ"ל:

וזה שאמרו רבותינו וקרונום לךכה (קדושין ט): הושא אשה
לשם ממון תוון לה בניס שאינם מוקנים; כי כשנשא
לשם ממון, ופונה עצמו לקמיון, הוא שוטה וסמל. כי לב
חכם לימינו וכן כסיל לשמאלו (הפלה ט): הונו שהחכם כשנשא
אשה הוא פונה לימינו, הינו להתורה, שהוא בחינת ימין, כמו
שכתוב (יהושע ט): מימינו אש דת למו. הינו, שנשא אשה
בשכיל התורה, כדי שילמד תורה בטהרה, כמו שאמרו
רבותינו וקרונום לךכה (מכות ט): הלומד תורה בטהרה נושא
אשה וכו'. אבל לב כסיל לשמאלו, שנשא אשה בשכיל ממון,
שהוא בחינת שמאל, כמו שכתוב (מסעי ט): בשמאלה עשר
וכבודו. ונקמא כשנשא לשם ממון הוא כסיל, ופוגם ואובר
דעתו, ועליון תוון לה בניס שאינם מוקנים, מאחר שפגם
הדעה, שמשום באים הנגוס:

ודע, שעליון שפונה עצמו להממון, מזה נעשים שונאים.
כי עקר התגברות השנאה, הוא בא מכלבול עבירת
המת. כי אהבה תלויה ברעות ושכל, וכמו שכתוב (איוב ט):
הקשית בניה ללא לה, כי היש אלוף אהבה. הינו שאין לה
אהבה על בניה, זה בא מחמת שאין לה חכמה. ועליון
כשיש לו עבירת המת, מזה יוקמו ומתגברים השונאים. וכפי
הכלבול והעבירות של המת על ידי תאות ממון, כן
התגברות השונאים. ולפעמים נעשים מזה שונאי חנם, כי לפי
תאוותו ופגותו לימינו, כן נעשה כסיל, וכן נעבר מוח, וכן
מתגברים השונאים. וכל זמן שהעבירות בתוך המת, או
השונאים המתגברים משם, הינו מהעבירות המת, הם גם כן
שונאים ברעות ובמה, שיש להם טעם על שנאתם, אף
שהרעות הנה הוא בחינות עבירות המת, כי עקר השנאה
הוא רק מעבירת המת, עם כל זה יש להם על כל פנים
טעם על שנאתם, מאחר שהעבירות עדין בתוך המת. אבל
דע, שלפעמים חושש כל כך לימינו, ונעשה כל כך כסיל, עד
שאין המת יכול לקבל כלל העבירות, עד שיצא בבחינות
שערות, כי שערות הם מותרין מחין כפונתו. וזו הם השונאים
הכאים משם. הינו מהעבירות הוות, מבחינת מותרין מחין,
מבחינת שערות, הם שונאי חנם. כי אין להם שום טעם על
שנאתם, מאחר שאינם באים אפילו מהעבירות שברוח המת,
רק ממותרין מחין, מבחינת שערות. עליון אף להם שום טעם
דעה, אפילו של עבירת מת, על שנאתם, וזה רק שונאי
חנם. וזה בחינות (הפלה ט): רבו משערות ראשי שונאי חנם;
כי שונאי חנם באים מבחינת שערות, מותרין מחין כפ"ל: אבל
החכם, אף שיש לו גם כן מותרין מחין, בחינת שערות, דע,
שהחכם, מבחינת מותרין מחין וישערות שולו, הם בחינת
שערות, כינוי על השוין שמוותרין מחין שולו, הם בחינת
שערים, שפוחת בהם שערי התקנה והפדע לעבודת השם
ותקדו. כי מהמת שמוחו כעצמו, אי אפשר לתעולם לסכלו

לקבל מאורו, הוא צריך להתלבש ולהתקבשות עצמו, ולהשפיל
עצמו לדרים קטנים ונמוכים, כדי שיוכלו העולם לקבל
מקונו, כדי שפוחת להם שערי התקנה והפדע לקרנם להשם
ותקדו. בבחינת (מסעי ט): שונו רעים לפני מוכים, הישיעם על
שערי צדיק. שקדי לשחות ולהקניע הרעים לפני המוכים,
צריך להביא הישיעם על שערי צדיק כפ"ל. וזהו אצל הצדיק
בחינת מותרין מחין, בחינת שערות. ונקמא שהשערות של
החכם, הם בחינת שערות בנימין, אבל אצל הרשע הכסיל, הם
שערות ממש בשמאל. לב חכם לימינו, וכן
כסיל לשמאלו. ועליון אמרו רבותינו וקרונום לךכה (שם)
קדושין ט): הושא אשה שאינה הוגנת לו, אלהו כופתו כו'.
כי כשנשא אשה שאינה הוגנת לו, בנדאי אינו מתרצה
בהללו, כמבואר, באשת נגונה, ובחר כמה שאינו שולו,
שאינה הגונה לו. ועליון זהו הוא בחינת מותרות, בחינת
שערות כפ"ל, על כן אלהו כופתו על זה לנגשו, כי הוא
בעל שער (מסעי ט), שמתנה עליו, על בחינת שערות,
לעשות בהם דין. ועליון אמרו רבותינו וקרונום לךכה (שם):
אלהו כופתו, ותקדושרבוריך הוא רוצעו. זה בחינת מחין,
ובחינת מותרין מחין. כופתו - בחינת מחין, בחינת הפליו,
בחינת (שם ט): מלך אסור קרתיים, קרתיי מחין, שהם
בחינת הפליו, כפונתו. רוצעו - זה בחינת מותרין מחין,
בחינת רצועות, שהן בחינת מותרין מחין:

ואת התורה של חקר אסור גולה, והתורה שכתבין ס"ח הקודם, מענין פגם
הכנס שבפסד העשרות - שני מחותות אלו, הם לשם חבר ויכבות זה
לה, שמיכן למשכיל, והם מתקנים יחד בתוך התורה של היכל הקדש
שכתבין י"ט, כי יש חובבי שני ענינים אלו כמקור בתוך הקדש בתורה
החיה עין שם השבת:

ע

ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולכהני ולקמיו
שדאל: (ויקרא ט)

כי כל תדבר אתם על הארץ, כמו שאנו רואין בחוש, והכל
גדל מן הארץ, וכל הדברים והתורות הולכים ועומים על
הארץ, ואי אפשר שישקו ויתרחקו מהארץ. כי אם לא עמיתו כח
המקבירית הינו עליון שיש מי שמקבירית התבר, ונטולו ממקומו
מהארץ, ויתרחקו ממנה. וכפי כח המקבירית, כן נרחק הדבר
מהארץ. ואחר כך כשנפסק כח המקבירית, חוזר הדבר להארץ.
כגון: אם וורק אדם דבר למעלה, או עליון כחו מקבירית הדבר
ויפסקו מהארץ. וכפי כחו, כן מקבירית הדבר וורקו לעולם
יותר. ואחר כך כשנפסק כחו, שהוא כח המקבירית, חוזר הדבר
ונופל להארץ. כי הארץ יש לה כח המושך, וממשכת כל
הדברים לעצמה. כי אם לא, לא היו יכולים להתקיים עליה, כי
היה ראוי לכל מענה, מהמת שהיא בדירית, וכל בני העולם
ועומים סביבה כפריעו, ואי שיש לה כח המושך. ועל כן
כשנפסק כח המקבירית, וחוזר הדבר ונפול למטה להארץ, כל
מה שמקביר יותר למטה, הוא פורח ונפול למטה במהירות

יותר, וה מחמת שמתקרב להבחנת המושף של הארץ, עליבן נופל במהירות יותר לנפשו. והצדיק הוא בחינת עפר הצ"ל, כי הצדיק הוא יסוד עולם, כמו שכתוב (ישעיהו י: 1) צדיק יסוד עולם; וכל הדברים עומדים עליו, ויש לו כח המושף, להמשיך כל הדברים אליו. כי זה הצדיק הוא רק יסוד בעולם, שהוא יסוד עולם, שכל הדברים נשענים ממנו, ואפילו כל הצדיקים הם רק עצמים ממנו, כל אחד לפי בחינתו. יש שהוא בחינת ענף, ממנו, ויש שהוא בחינת ענף מן הענף, כי זה הצדיק יסוד עולם, הוא ענין ופסל, ומשים עצמו כעפר, בבחינת (באשה יח) ואנכי עפר ואפר, ועליבן הוא יסוד עולם, הניו בחינת עפר, שכל הדברים הם עליו כצ"ל. וזה שאנו מקבשים: ונפשי עפר, ויש תורה; הניו שיהיה לה כח המושף, להמשיך הכל אליו כעפר כצ"ל. וזה הצדיק המושף כל החששות לעולם, בבחינת (אבות ב: ח) ונפרחת ורב; שכל החששות נמשכין מבחינת עפר, מהצדיק הצ"ל. ועל פן אם נותין צדקה לזה הצדיק, הוא מתקרב מיד, כי הוא בחינת זריעה על העפר, שמוצתה כפל כפלים, בבחינת (ישעיהו י: 1) זרעו לכם לצדקה וקצרו לפי חסד. אבל אם נותן צדקה למי שאינו בחינת עפר כלל, אינו עושה פרות. וזה שקלל ירמיה את אנשי ענתות: בעת אסף עשה בהם - הכשילים בעינים שאינם מוכנים (בבא סאט יח) הניו שאינם בבחינת עפר כלל, ועל פן הצדקה שנותנים לה, בחינת בחינת זריעה כלל. והנה היה ראוי שימשכו כל בני אדם לזה הצדיק, שהוא בחינת עפר, שיש לו כח המושף כצ"ל. אך עליבן כח המכרית, כמסיתין ופריחין ממנו. הניו שיש בני אדם, שעליבן בדוקים ומעשיהם הם מכריתים כצ"ל בני אדם כמסיתים ולהחיותם מהצדיק הצ"ל. ולפי כח המכרית, כן מרחיק מהצדיק כצ"ל, ואחרת, כשפסית כח המכרית, יחוד ונמשך עצמו ויחזקב להצדיק שהוא בחינת עפר כצ"ל, כי כשפסית המכרית, ישוב להעפר, להצדיק הצ"ל, שיש לו כח המושף כצ"ל. ועליבן יש בני אדם שהם רחוקים מאד מהצדיק, מחמת שהם עדין ככח המכרית המרחיק אותם, אבל אחרת כשפסית כח המכרית, יחזרו ויחזקבו כצ"ל. וזה שאנו רואין, כשארם נוסט להצדיק, כל מה שמתקרב למקום הצדיק יותר, יש לו חשק יותר, מחמת שמתקרב יותר להבחנת המושף כצ"ל:

בחינת משה, שיהיה עניו מכל האדם, כמו שכתוב (שמות יב: 1) וקם משה את המושף, ואחר לא היה יכול להקימו, כי זנאק היה הצדיק, שהוא בחינת עפר, בחינת כח המושף, ויכול להקים המושף, שהוא בחינת כח המושף, להמשיך האלקות כצ"ל: וזה שכתוב (דברים י: 1) לא מרדכם חשק ה' ככם כי אתם המענט, רק מחמת שאתם מומעיטין עצמכם וכו', חשק ה' ככם. כי מחמת שהם מומעיטין ומקמיטין עצמם, עליבדיה הם בבחינת עפר, שיש לו כח המושף, בחינת מושף, שמושך האלקות כצ"ל, ועליבן חשק ה' ככם. וזה בחינת (ישעיהו י: 1) אשכנ את דבא, כי עליבדי שפלות, שמישים עצמו כעפר, עליבדיה יש לו כח המושף, להמשיך השם יתברך אליו, שיהיו בחינת המושף כצ"ל: וזה בחינת הקבדו נאמרו אצל המושף, כמו שכתוב (שמות י: 1) ונקדש כבודי, וכמו שכתוב (שמות י: 1) וקבדו ה' מלא את המושף, כי כל הקבדו שיש לכל אדם שבעולם, מקטן ועד גדול, פלם הם מקבלים רק מזה הצדיק, שהוא בחינת עפר, בחינת מושף, שמומנו נמשך הכל. כי כל הקבדו והגדלה, הוא רק אצל זה הצדיק, ובכל מקבלים ממנו, כמו שכתוב (בבבא יח) כל מקום שאהיה מוצא גדלותו, שם אהיה מוצא ענותותו. ונמצא שבמקום השפלות והקטנות, שם שורה כל הקבדו והגדלה, כמו שכתוב: אשכנ את דבא. ועל פן כל הראשונים שבעולם, מקבלים כבודם מזה הצדיק, שהוא בחינת עפר, וכן התחלשות הקבדו, כי בכל פעם נחתשו הקבדו, שזה הממנה בא להתמנות אחר, ונתחשו הראשיות והקבדו, הוא הכל עליבדי זה הצדיק. כי כפי הקטנות את המושף בכל פעם, שמישן בא הקבדו, בבחינת: וקבדו ה' מלא את המושף כצ"ל, וכן נחתשו כל הקבדו והראשיות כצ"ל:

וזה בחינת מושף, כי מושף היה לו כח המושף, להמשיך אלקות למקום שיהיה עומד שם, בחינת (שמות י: 1) מושבני אחריו ורודת. אחריו זרועה ודבא, כי כל מה שמתקרב יותר אליו, הוא רץ ביותר כצ"ל, כחמת הכח המושף כצ"ל. וכמוכא במדרש (שמות י: 1) שהמושף הוא לשון מושבו, שהוא מושבן לישראל, שחשדה שבינה אצלם אפילו אם יתאוו, חס ושלים, כמו שכתוב (ויקרא י: 1) ונתתי מושבני בתוככם ולא תנגע נפשי אהבם. ונמצא לשון מושבני וכו', שיש לו בחינת כח המושף, כצ"ל, כי מושף לשון מושבני וכו', שיש לו בחינת רשע חש, להמשיך אלקות למקום שיהיה עומד שם כצ"ל. ועל פן אי אפשר להקים את המושף, אלא הצדיק שהוא בחינת עפר,

וזה בחינת מושף, כי מושף היה לו כח המושף, להמשיך אלקות למקום שיהיה עומד שם, בחינת (שמות י: 1) מושבני אחריו ורודת. אחריו זרועה ודבא, כי כל מה שמתקרב יותר אליו, הוא רץ ביותר כצ"ל, כחמת הכח המושף כצ"ל. וכמוכא במדרש (שמות י: 1) שהמושף הוא לשון מושבו, שהוא מושבן לישראל, שחשדה שבינה אצלם אפילו אם יתאוו, חס ושלים, כמו שכתוב (ויקרא י: 1) ונתתי מושבני בתוככם ולא תנגע נפשי אהבם. ונמצא לשון מושבני וכו', שיש לו בחינת כח המושף, כצ"ל, כי מושף לשון מושבני וכו', שיש לו בחינת רשע חש, להמשיך אלקות למקום שיהיה עומד שם כצ"ל. ועל פן אי אפשר להקים את המושף, אלא הצדיק שהוא בחינת עפר,

עא

דע, שקשה מאד להיות מפרסם, כי מה שהוא מפרסם, הוא מוכיח לו מאד, כי לפעמים צריך לקבל יסורין בשביל רבים, כמה שכתוב (ישעיהו י: 1) ובתברתו נקפא לגני. כי מאחר שהוא

”רבוננו של עולם...”

אֲרַחֵה יְדַעְתָּ אֶת הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּם הָאֵלֶּה
שֵׁישׁ לָהֶם זֶה הַכֹּהֵן, אֶתָּה יְדַעְתָּ גְּדֻלַּתְּם וּגְבוּרַתְּם
וְתַפְאֲרַתְּם וְרַתְּקַפְּם לְנִצְחָה,

וְעַצֵּם כִּרְחֵם שֵׁישׁ לָהֶם לְהַמְשִׁיךְ אֲלֵיהֶם וּלְתוֹרַתְּם
הַקְּדוּשָׁה וּלְדַרְכֵיהֶם וְעֲצוֹתֵיהֶם הַנִּפְלְאוֹת כֹּל הָעוֹלָם כְּלוּל,
וּכְמָרָה טוֹבוֹת הָיוּ נִצְמָחִים עַל יְרֵי זֶה לְנִצְחָה,

כִּי רַתְּקוֹן כָּל הָעוֹלָמוֹת
וּגְאֻלָּה הַשְּׁלֵמָה הַמְּעַתְּרֵת לָבוֹא,
הַכֹּל תִּלְוֵי בְּזוּהַ”

(ליקוטי תפילות ע')

ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו
 ולזקני ישראל (ויקרא ט)

כי כל הדברים הם על הארץ, כמו
 שאנו רואין בחוש, שהכל גדל מן
 הארץ, וכל הדברים והבריות הולכים
 ומנחים על הארץ. ואי אפשר שיפסקו
 ויתרחקו מהארץ, אם לא על ידי כח

הַמְכַרִּים, הֵינּוּ עַל יְדֵי שְׂיִישׁ מִי שְׂמֵכְרִים
הַדָּבָר וְנוֹטְלוֹ מִמְּקוֹמוֹ מֵהָאָרֶץ וּמְרַחֲקוֹ
מִמְּנָה. וְכִפִּי כַח הַמְכַרִּים כֵּן נִתְרַחֵק
הַדָּבָר מֵהָאָרֶץ, וְאַחֵר כִּדְּ כְּשֶׁנֶּפֶסֶק כַּח
הַמְכַרִּים, חוֹזֵר הַדָּבָר לְהָאָרֶץ. כְּגוֹן: אִם
זוֹרֵק אָדָם דָּבָר לְמַעְלָה, אֲזִי עַל יְדֵי כַחוֹ
מְכַרִּים הַדָּבָר וּמִפְסִיקוֹ מֵהָאָרֶץ, וְכִפִּי
כַחוֹ, כֵּן מְכַרִּים הַדָּבָר וְזוֹרְקוֹ לְמַעְלָה
יּוֹתֵר. וְאַחֵר כִּדְּ כְּשֶׁנֶּפֶסֶק כַּחוֹ, שֶׁהוּא
כַּח הַמְכַרִּים, חוֹזֵר הַדָּבָר וְנוֹפֵל לְהָאָרֶץ.

כִּי הָאָרֶץ יֵשׁ לָהּ כַּח הַמּוֹשֵׁף, וּמִמְּשַׁכֵּת
כָּל הַדְּבָרִים לְעֶצְמָהּ, כִּי אִם לֹא, לֹא
הָיוּ יְכוּלִים לְהִתְקַיֵּם עָלֶיהָ, כִּי הִיא רְאוּיָה
לְפַל מִמְּנָה מִחֲמַת שֶׁהִיא כְּדוֹרִית, וְכֵן

שאלות - הערות

בְּנֵי הָעוֹלָם עוֹמְדִים סְבִיבָה כִּידוּעַ, אֶךְ
 שֵׁישׁ לָהּ כַּח הַמוֹשֵׁד. וְעַל כֵּן כְּשֶׁנִּפְסַק
 כַּח הַמְּכַרִּית, וְחוֹזֵר הַדָּבָר וְנוֹפֵל לְמַטָּה
 לְהָאָרֶץ, כָּל מֵה שְׁמֵת־קָרֵב יוֹתֵר לְמַטָּה,
 הוּא פוֹרֵחַ וְנוֹפֵל לְמַטָּה בְּמַהִירוֹת יוֹתֵר,
 זֶה מִחֲמַת שְׁמֵת־קָרֵב לְהַכַּח הַמוֹשֵׁד
 שֶׁל הָאָרֶץ, עַל כֵּן נוֹפֵל בְּמַהִירוֹת יוֹתֵר
 לְמַטָּה.

וְהַצְּדִיק הוּא בְּחִינַת עֶפְרַיִם הַנִּלְל, כִּי
 הַצְּדִיק הוּא יְסוּד עוֹלָם כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב (מִשְׁלֵי
 י'): "וְצְדִיק יְסוּד עוֹלָם", וְכָל הַדְּבָרִים
 עוֹמְדִים עָלָיו, וַיֵּשׁ לוֹ כַּח הַמוֹשֵׁד,
 לְהַמְּשִׁיךְ כָּל הַדְּבָרִים אֵלָיו. כִּי זֶה הַצְּדִיק,
 הוּא רַק יָחִיד בְּעוֹלָם, שֶׁהוּא יְסוּד עוֹלָם,

שָׁפַל הַדְּבָרִים נְמוֹשִׁים מִמֶּנּוּ, וְאֶפְלוּ כָּל
הַצְּדִיקִים הֵם רַק עֲנָפִים מִמֶּנּוּ, כָּל אֶחָד
לְפִי בְּחִינָתוֹ, יֵשׁ שֶׁהוּא בְּחִינַת עֲנָף,
מִמֶּנּוּ, וְיֵשׁ שֶׁהוּא בְּחִינַת עֲנָף מִן הָעֲנָף.

כִּי זֶה הַצְּדִיק הַיְחִיד בְּעוֹלָם, הוּא עָנּוּ
וְשָׁפַל וּמִשִּׁים עֲצָמוֹ כְּעָפָר, בְּבְחִינַת
(בְּרֵאשִׁית י"ח): "וְאֲנֹכִי עָפָר וְאֶפֶר". וְעַל
כֵּן הוּא יְסוּד עוֹלָם, הֵינּוּ בְּחִינַת עָפָר,
שָׁפַל הַדְּבָרִים הֵם עָלָיו כַּנֵּ"ל. וְזֶה שָׂאָנוּ
מִבְּקָשִׁים: 'וּנְפָשֵׁי כְּעָפָר לְכֹל תְּהִיָּה',
הֵינּוּ שְׂתִיָּה לָהּ כַּח הַמּוֹשֵׁךְ, לְהַמְשִׁיךְ
הַכֹּל אֵלָיו כְּעָפָר כַּנֵּ"ל.

שאלות - הערות

וְזֶה הַצְּדִיק, מִמְּשִׁיךְ כָּל הַהִשְׁפָּעוֹת
 לְעוֹלָם, בְּבַחֲיִנּוֹת (איו"ב כ"ח): "וְעִפְרוֹת
 זֶהב", שְׁכַל הַהִשְׁפָּעוֹת נִמְשָׁכִין מִבַּחֲיִנּוֹת
 עֶפֶר, מֵהַצְּדִיק הַנִּלְ. וְעַל בֵּן אִם נוֹתֵנִין
 צְדָקָה לְזֶה הַצְּדִיק, הוּא מִתְּבָרֵךְ מִיָּד. כִּי
 הוּא בְּחִינַת זְרִיעָה עַל הָעֶפֶר, שֶׁמִּצְמַחַת
 כְּפָל כְּפָלִים, בְּבַחֲיִנּוֹת (הו"שע י): "זָרְעוּ
 לָכֶם לְצְדָקָה וְקִצְרוּ לְפִי חֶסֶד". אֲבָל אִם
 נוֹתֵן צְדָקָה לְמִי שְׂאִינוֹ בְּחִינַת עֶפֶר כָּלֵל,
 אִינוֹ עוֹשֶׂה פְּרוֹת. וְזֶה שֶׁקָּלֵל יִרְמִיָּה אֶת
 אַנְשֵׁי עֲנָתוֹת: "בַּעֲת אֶפְדָּ עֲשֵׂה בָהֶם"
 'הַכְּשִׁילִם בַּעֲנִיִּים שְׂאִינָם מְהַנְּגִים' (בבא
 קמ"א ט"ז:), הֵינּוּ שְׂאִינָם בְּבַחֲיִנַת עֶפֶר כָּלֵל,

וְעַל בֵּין הַצְדִּיקָה שְׁנוֹתַיִם לָהֶם אֵינָה
בְּחִינַת זְרִיעָה כָּלָל.

וְהִנֵּה הָיָה רְאוּי שְׂיִמְשְׁכוּ כָּל בְּנֵי
אָדָם לְזֶה הַצְדִּיק, שֶׁהוּא בְּחִינַת עֶפֶר,
שְׂיִישׁ לוֹ כַּח הַמוֹשֵׁךְ כַּנ"ל. אֲךָ עַל יְדֵי
כַח הַמְּכַרִּיחַ, מִפְּסִיקוֹן וּמְרַחֲקוֹן מִמֶּנּוּ.
הֵינּוּ, שְׂיִישׁ בְּנֵי אָדָם, שְׂעַל יְדֵי דְבוּרָם
וּמַעֲשֵׂיהֶם, הֵם מְכַרִּיחִים אֶת בְּנֵי אָדָם
לְהַפְסִיקָם וּלְהַרְחִיקָם מֵהַצְדִּיק הַנ"ל.
וּלְפִי כַח הַמְּכַרִּיחַ, בֵּין מְרַחֵק מֵהַצְדִּיק
כַּנ"ל. וְאַחַר כֵּן כְּשֵׁיפְסִיק כַּח הַמְּכַרִּיחַ,
יִחְזֹר וְיִמְשִׁיךְ עֲצָמוֹ וְיִתְקַרֵּב לְהַצְדִּיק
שֶׁהוּא בְּחִינַת עֶפֶר כַּנ"ל. כִּי כְּשֵׁיפְסִיק
הַמְּכַרִּיחַ, יָשׁוּב לְהַעֲפֹר לְהַצְדִּיק הַנ"ל,

שאלות - הערות

שֵׁישׁ לוֹ כַּח הַמוֹשֵׁךְ כַּנִּ"ל. וְעַל כֵּן יֵשׁ
 בְּנֵי אָדָם שֶׁהֵם רְחוּקִים מְאֹד מֵהַצְּדִיק,
 מִחֲמַת שֶׁהֵם עֲדִין בְּכַח הַמְּכַרִּיחַ
 הַמְּרַחֵק אוֹתָם, אֲבָל אַחַר כֵּךְ כְּשֵׁיפְסִיק
 כַּח הַמְּכַרִּיחַ, יִחְזְרוּ וְיִתְקַרְבוּ כַּנִּ"ל. וְזֶה
 שָׁאֲנוּ רוֹאִין, כְּשֶׁאָדָם נוֹסֵעַ לְהַצְּדִיק, כֹּל
 מֵה שֶׁמִּתְקַרֵּב לְמָקוֹם הַצְּדִיק יוֹתֵר, יֵשׁ
 לוֹ חֶשֶׁק יוֹתֵר, מִחֲמַת שֶׁמִּתְקַרֵּב יוֹתֵר
 לְהַכַּח הַמוֹשֵׁךְ כַּנִּ"ל.

וְזֶה בְּחִינַת מִשְׁכָּן, כִּי מִשְׁכָּן הָיָה לוֹ כַּח
 הַמוֹשֵׁךְ, לְהַמְּשִׁיךְ אֶלְקוֹת לְמָקוֹם שֶׁהָיָה
 עוֹמֵד שָׁם. בְּחִינַת (שִׁיר הַשִּׁירִים א): "מִשְׁכְּנֵי
 אַחֲרֶיךָ נְרוּצָה", 'אַחֲרֶיךָ נְרוּצָה' דִּיקָא.
 כִּי כֹל מֵה שֶׁמִּתְקַרֵּב יוֹתֵר אֵלָיו, הוּא רִיץ

ביותר כַּנִּל מַחֲמַת הַכַּח הַמוֹשֵׁךְ כַּנִּל.
וּכְמוֹבֵא בַּמְדָּרֵשׁ (שְׁמוֹת פָּרָק ל"א) נֶשֶׁה מְשֻׁכָּן
הוּא לְשׁוֹן מְשֻׁכּוֹן, נֶשֶׁהוּא מְשֻׁכּוֹן לְיִשְׂרָאֵל
נֶשֶׁתִּשְׁרֶה נֶשְׁכִּינָה אֶצְלָם אֶפְלוּ אִם
יַחֲטְאוּ, חֵם וְשָׁלוֹם, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (וַיִּקְרָא
כ"ו): "וְנָתַתִּי מְשֻׁכְנֵי בְּתוֹכְכֶם וְלֹא תִגְעַל
נַפְשֵׁי אֶתְכֶם". נִמְצָא שֶׁעַל יְדֵי הַמְשֻׁכָּן,
הַנֶּשְׁכִּינָה שׁוֹרָה בְּיִשְׂרָאֵל. הֵינּוּ כַּנִּל, כִּי
מְשֻׁכָּן לְשׁוֹן מְשֻׁכְנֵי וְכוּ', שֵׁישׁ לוֹ בְּחִינַת
כַּח הַמוֹשֵׁךְ, לְהַמְשִׁיךְ אֱלֻקוֹת לְמָקוֹם
נֶשֶׁהוּא עוֹמֵד שֵׁם כַּנִּל.

וְעַל כֵּן אֵי אֶפְשָׁר לְהַקִּים אֶת הַמְשֻׁכָּן,
אֶלָּא הַצְּדִיק נֶשֶׁהוּא בְּחִינַת עֶפֶר,
בְּחִינַת מִשֶּׁה, שֶׁהִיָּה עָנּוּ מִכָּל הָאָדָם,

שאלות - הערות

כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב (שְׁמוֹת מ'): "וַיִּקַּם מֹשֶׁה אֶת
הַמִּשְׁכָּן". וְאַחַר לֹא הָיָה יָכוֹל לְהַקְיִמוֹ,
כִּי דוֹקָא זֶה הַצְּדִיק, שֶׁהוּא בְּחִינַת עֶפֶר,
בְּחִינַת כַּח הַמוֹשֶׁךְ, יָכוֹל לְהַקִּים הַמִּשְׁכָּן,
שֶׁהוּא בְּחִינַת כַּח הַמוֹשֶׁךְ, לְהַמְשִׁיךְ
הָאֱלֻקוֹת כַּנִּלְ"ל.

וְזֶה שְׁכַת־טוֹב (דְּבָרִים ז'): "לֹא מֵרַבְּכֶם
חָשַׁק ה' בְּכֶם כִּי אַתֶּם הַמְעַט", וְדַרְשׁוּ
רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבָרָכָה (חֲלוּץ פ"ט וְהוּבָא
בְּפֶרֶש"י שָׁם): "לֹא וְכוּ' רַק מִחֲמַת שְׂאֵתֶם
מִמְעִיטִין עֲצֻמְכֶם וְכוּ', חָשַׁק ה' בְּכֶם".
כִּי מִחֲמַת שֶׁהֵם מִמְעִיטִין וּמִקְטִינִים
עֲצָמוֹן, עַל יְדֵי זֶה הֵם בְּבְחִינַת עֶפֶר, שְׂיֵשׁ
לוֹ כַּח הַמוֹשֶׁךְ, בְּחִינַת מִשְׁכָּן, שְׁמוֹשֶׁךְ

הַאֲלֻקוֹת כִּנּוּ"ל, וְעַל כֵּן חֲשַׁק ה' בְּכֶם.
 וְזוֹה בְּחִינַת (יִשְׁעֵיהָ ג"ז): "אֲנִשְׁכֵּן אֶת דַּבָּא",
 כִּי עַל יְדֵי שְׁפָלוּת, שְׁמִימִים עֲצָמוּ בְּעֶפְר,
 עַל יְדֵי זֶה יֵשׁ לוֹ כַּח הַמוֹשֵׁךְ, לְהַמְשִׁיךְ
 הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ אֶצְלוֹ, שְׁזוּהוּ בְּחִינַת הַמְשָׁכֵן
 כִּנּוּ"ל.

וְזוֹה בְּחִינַת הַכְּבוֹד הַנֶּאֱמָר אֶצֶל
 הַמְשָׁכֵן, כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב (שְׁמוֹת כ"ט): "וְנִקְדַּשׁ
 בְּכְבוֹדִי", וְכְמוֹ שְׁכַת־טוֹב (שָׁם מ): "וְכְבוֹד ה'
 מָלֵא אֶת הַמְשָׁכֵן". כִּי כָּל הַכְּבוֹד נְשִׂישׁ
 לְכָל אָדָם שֶׁבְּעוֹלָם, מִקְּטָן וְעַד גָּדוֹל,
 כֻּלָּם הֵם מְקַבְּלִים רַק מִזֶּה הַצַּדִּיק, שֶׁהוּא
 בְּחִינַת עֶפְר, בְּחִינַת מְשָׁכֵן, שְׁמִמּוֹ
 נִמְשָׁךְ הַכֹּל. כִּי כָּל הַכְּבוֹד וְהַגְּדָלָה,

שאלות - הערות

הוא רק אצל זה הצדיק, וכלם מקבלים
 ממנו, כמו שכתוב (מגלה ל"א): 'כל מקום
 שאתה מוצא גדלתו שם אתה מוצא
 ענותנותו'. נמצא, שבמקום השפלות
 והקטנות, שם שורה כל הכבוד והגדלה,
 כמו שכתוב: "אשכן את דבא".

ועל כן כל הראשים שבעולם,
 מקבלים כבודם מזה הצדיק, שהוא
 בחינת עפר. וכן התחדשות הכבוד, כי
 בכל פעם נתחדש הכבוד, שזה הממנה
 בא להתמנות אחר, ונתחדש הראשיות
 והכבוד, הוא הכל על ידי זה הצדיק.
 כי כפי הקמתו את המשכן בכל פעם,
 שמשם בא הכבוד, בבחינות: "וכבוד

ה' מלא את המשכן כנ"ל, בן נתחדש
כל הכבוד והראשיות כנ"ל:

וזה ויהי ביום השמיני קרא משה
לאהרן ולבניו ולזקני ישראל. כי
כשהצדיק צריך לקרות את ראשי העם,
הוא קורא אותם בזה שהוא מקים את
המשכן, ששם הכבוד כנ"ל, ועל ידי
זה קורא אותם, כי כלם באים אליו
לקבל הכבוד ממנו. וזה 'ביום השמיני',
שהקים משה את המשכן, על ידי זה,
'קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל',
שהם כלל ראשי העם, מקטן ועד גדול.
כי על ידי הקמת המשכן, קרא את כל

שאלות - הערות

רֵאשֵׁי הָעַם, שֶׁהֵם בְּחִינַת אֱהָרֶן וּבְנָיו
וְכוּ' בֶּנִי"ל:

וְזֶה שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוּרָנָם לְבִרְכָה
(ראש השנה א): 'שְׁנִיּוֹן רֵאשׁ הַשָּׁנָה
לְמַלְכִים', כִּי אִזּוּ הָיָה הַקָּמַת הַמִּשְׁכָּן,
שֶׁמִּשְׁמֵם נִמְשַׁךְ הַכְּבוֹד שֶׁל מַלְכִים שֶׁל
כָּל הַמַּמְנִיִּים וְהָרֵאשִׁים בֶּנִי"ל. וְעַל בֶּן
הָיָה הַקָּמַת הַמִּשְׁכָּן בְּרֵאשׁ חֹדֶשׁ נִסָּן
דְּיוֹקָא, כִּי זֶה בְּחִינַת רֵאשׁ חֹדֶשׁ, שֶׁעַל
יְדֵי זֶה נִתְּחַדְּשִׁים כָּל הָרֵאשִׁים בֶּנִי"ל,
וְזֶהוּ בְּחִינַת רֵאשׁ חֹדֶשׁ נִסָּן רֵאשׁ הַשָּׁנָה
לְמַלְכִים בֶּנִי"ל.

ליקוטי תפילות על תורה ע'

מִשְׁכְּנֵי אַחֲרֵיךָ נְרוּצָה, כְּבוֹדְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ הַעִירָה וְהַקִּיצָה, רַבּוֹנוּ
 שֶׁל עוֹלָם מְלֶכֶךְ הַכְּבוֹד, אֲשֶׁר מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדְךָ, וּבְחֶסֶדְךָ הַגָּדוֹל
 נִתַּתְּ לָנוּ צְדִיקִים אֲמִתִּיִּים בְּכָל דּוֹר וְדוֹר, אֲשֶׁר כְּבוֹדְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ
 שׁוֹכֵן אֲצִלָּם, וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים הוֹדַעְתָּ לָנוּ כִּי אֵין דּוֹר יְתוֹם, וְגַם
 בְּדוֹרוֹת הַלְלוּ הַפְּלֵאת חֶסֶדְךָ עִמָּנוּ, וְנִתַּתְּ לָנוּ צְדִיקִים אֲמִתִּיִּים גְּדוֹלִים
 וְנוֹרָאִים, קְדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמֵם, אֲשֶׁר כָּל הַכְּבוֹד דִּקְדֻשָּׁה שׁוֹכֵן אֲצִלָּם, כִּי
 הֵם בְּחִינַת מוֹשֵׁן כְּבוֹדְךָ, אֲשֶׁר קִדְשֵׁת שְׁכִינַת אֱלֹהוּתְךָ נִמְשָׁךְ וְשׁוֹכֵן
 אֲצִלָּם תָּמִיד, כִּי הֵם עֲנוּיִם בְּאַמֶּת שְׁמֹשִׁימִים עֲצָמָם כְּעֶפֶר, אֲשֶׁר כָּל
 הַבְּרִיאָה עִם כָּל פְּרִטְיָהּ, הַבֵּל בְּאֲשֶׁר לְבַל עוֹמֵד עֲלֵיהֶם, וְהַבֵּל נִמְשָׁךְ
 מֵהֶם, כִּי הֵם צְדִיקֵי יְסוּדֵי עוֹלָם שֶׁהֵם יְסוּד כָּל הַבְּרִיאָה, וְהַבֵּל צְרִיכִים
 לְמוֹשָׁךְ אֱלֹהֵיהֶם לְקַבֵּל חַיּוּת וְקִיּוּם מֵהֶם, כִּי עֲלֵיהֶם עוֹמֵד הַבֵּל, וְכָל
 יִשְׂרָאֵל בָּלֵם הֵם עֲנָפִים מֵהֶם, וְנִמְשָׁכִים אֲלֵיהֶם וּמְקַבְּלִים כָּל הַחַיּוּת
 וְהַשְּׁפַע מֵהֶם, כִּי הֵם מוֹחִיין אֶת בָּלֵם, וַיֵּשׁ לָהֶם בַּח הַמוֹשָׁךְ לְהַמְשִׁיךְ
 אֱלֹהוּת אֲצִלָּם, וְלְהַמְשִׁיךְ כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם אֲצִלָּם, לְקַרְבָּם בָּלֵם אֱלֹהֵיךָ
 תִּתְפַּרֵּךְ לְנִצָּח.

רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, ה' אֱלֹהִים אֱמֶת, אַתָּה יְדַעְתָּ אֶת
 הַצְדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים הָאֵלֶּה שֵׁישׁ לָהֶם זֶה הַבַּח אַתָּה יְדַעְתָּ גְּדֻלָּתָם
 וּגְבוּרָתָם וְתַפְאֲרָתָם וְתַקְפָּם לְנִצָּח, וְעַצְם כָּחֵם שֵׁישׁ לָהֶם לְהַמְשִׁיךְ

אליהם ולתורתם הקדושה ולדרכיהם ועצותיהם הנפלאות, כל העולם כלו וכמה טובות היו נצמחים על ידי זה לנצח, כי תקון כל העולמות וגאלה השלמה המעֵדת לבוא הכל תלוי בזה, כי ביאת המשיח תלוי בקרבת הצדיקים. אבל אתה ידעת רבוננו דעלמא כלא, גדל עצם ורבו הכחות המכריחים המרחיקים בכל הכחות מלהתקרב לצדיקים, כי הכח המכריח מתגבר בכל עת להפסיק ולהרחיק מהצדיקים.

רבוננו של עולם, ה' איש מלחמה, מרום וקדוש, פועל גבורות, עושה חדשות, בעל מלחמות, אתה יודע את כל תקף המלחמה הגדולה והנוראה הזאת שיש בכל עת בכל דור ודור, בין כח המושד של צדיקי אמת, שיש להם כח להמשיך כל העולם אצלם, לקרבם להבורא יתברך שמו לנצח, ובין הכח המכריח המתגבר בכל עת נגד הכח המושד, להפסיק ולהרחיק מהצדיקים ומהשם יתברך, וכמה וכמה נפשות שקעו במלחמה הזאת, אשר נטרדו משני עולמות על-ידי הכח המכריח המפסיק שהרחיקם מן הצדיקים האמתיים ואנן יתמי דיתמי, מה נעשה ומה נפעל, מי ילחום בעדנו, להכניע ולשבר ולכבול כח המכריח, כנגד כח המושד של הצדיקים.

רבוננו של עולם, ה' עוזו וגבור, ה' גבור מלחמה, עליך השלכנו את יחינו, שאתה תלחום בעדנו, ה' יריב את ריבנו, וילחם את לוחמנו, כי אתה מרום לעולם ה', ולעולם ידך על העליונה חוס וחננו ורחם

עלינו, ועזרנו והושיענו בזכות הצדיקים האמתיים שיש להם כח המושך באמת, שיתגבר בהתגברות גדול ונזרא הכח המושך על הכח המכריח המפסיק, עד שיפל ויתבטל הכח המכריח הרוצה להפסיק מהצדיקים ומהשם יתברך חס ושלום, שהם כלל כל המניעות וההרחקות וההסתות והפתוים והספקות וכל מיני מחלקת וקשיות וכל התאות ומדות רעות וכל מיני מניעות שבעולם, שכלם נמשכים מכח המכריח הרוצה להפסיק מהצדיקים ומהשם יתברך וכלם יפלו ויתבטלו בבטול גמור כנגד הכח המושך של הצדיקים האמתיים, עד אשר נזכה אנחנו וזרעינו וכל זרע עמך בית ישראל וכל העולם כלו להיות נמשכים וכרוכים תמיד אחרי צדיקי אמת, וישליכו כלם את אלילי כספם ואלילי זהבם וכל תאותם, וילכו וירוצו אחרי צדיקים אמתיים ונזכה כלנו להתקרב להצדיקים אמתיים בהתקרבות גדול, ולשמע תורתם הקדושה וללמד ספריהם הקדושים, ולקיים את כל דבריהם ועצותיהם ושיחותיהם הקדושות בשלמות באמת ובתמימות פרוצונך וכרצונם הקדוש, עד אשר נזכה על-ידי-זה לשוב אליך בתשובה שלמה מהרה באמת ובלב שלם, בשמחה ובטוב לבב מרב כל.

ותזכנו לשבר ולבטל כל התאות רעות וכל המדות רעות, ונזכה לבטל עצמנו לגמרי, עד אשר נזכה לענוה אמתית בבחינת עפר ממש, עד שנזכה שיהיה לנו גם כן כח המושך, ונזכה להמשיך

אלהותך וקדשך אלינו, ולהמשיך כל העולם כלו לאמונתך הקדושה ולצדיקיך האמתיים ולעבודתך ולתורתך הקדושה, אשר גלית לנו על ידי משה נביאך, ועל ידי כל צדיקי הדור האמתיים.

וזכנו ברחמיך הרבים לתן צדקה הרבה לעניים הגונים, ובפרט להצדיקים אמתיים ולבני הצדיקים, ועזרנו והושיענו שנופה לתן להם כבוד גדול, ולהספיק להם כל צרכיהם בכבוד, ותצליח אותנו שנופה לתן כל הצדקות שלנו להצדיקים אמתיים שהם ענוים באמת בבחינת עפר, ועל-ידי זה נזכה שהצדקה שלנו תעשה פרות מיד, כמו שכתוב: זרעו לכם לצדקה קצרו לפי חסד, ותצמיח לנו על-ידי הצדקה כל טוב, שפע טובה וברכה ורחמים וחיים ושלוש, בני חיי ומזוני וכל טוב לנצח וברחמיך הרבים תשמרנו ותצילנו שלא נפשל לעולם בעניים שאינם מהגונים, ותסבב ברחמיך באפן שלא יגיעו הצדקות שלנו לשום עני שאינו הגון, רק נזכה להרבות בצדקה לעניים הגונים ולצדיקים אמתיים עזרנו למען שמך, חוסה עלינו כרב רחמיך, וזכנו לבוא לכל זה מהרה.

ועזרנו וזכנו לברח מן הכבוד בתכלית האמת ותמשיך עלינו כבוד דקדשה למען שמך באמת, כבוד הנמשך מהצדיק האמת שיש לו כח המושך, אשר הוא מקים את המשפן תמיד, ואצלו שוכן כל הכבוד האמת דקדשה, אשר כל זקני ישראל וראשיו ושופטיו ומקטני

ועד גדול בלם מקבלים כל כבודם וגדלתם ממנו זכנו לכבוד הקדשה
כזה אשר על ידו יתגלה ויתגדל ויתקדש כבודך הגדול בעולם תמיד,
ותמלך על כל העולם בלוי בכבודך מהרה, וכבודך ימלא כל הארץ
ויקים מקרא שכתוב: אני ה' הוא שמי וכבודי לא אחר לא אתן, ותהלתי
לפסילים, ונאמר: ספרו בגוים את כבודו, בכל העמים נפלאותיו כבוד
מלכותך יאמרו, וגבורתך ידברו, ברוך ה' אלהים אלהי ישראל עשה
נפלאות לבדו, וברוך שם כבודו לעולם, וימלא כבודו את כל הארץ
אמן ואמן.

Lined writing area with 20 horizontal blue lines.

וְאָמַר לוֹ רַבִּנוּ בְּחֵלוֹם:

וּבְגֵטֶר מֵאֵן!

וויילסט זיין מקורב צוא מיר?

לַעֲרִין לַקּוּטֵי מוֹהַר"ן

(אברך! אַתָּה רוֹצֵה לְהִיּוֹת מְקוּרֵב אֵלַי? תִּלְמַד לַקּוּטֵי מוֹהַר"ן)

וכן שמעתי ממורי הרה"ח ר' אלטר בן ציון ז"ל הכ"מ (אשר שמעתי ממנו מליצת מוהרנ"ת ז"ל הנ"ל, ואשר זה הקונטרס הנני מדפיס לעילוי נשמתו ז"ל) אשר בהתחלת התקרבותו לרבינו ז"ל והי' באומן על ציון רבינו הק' ז"ל, בלילה הראשונה חלם לו שראה את רבינו ז"ל וטפח לו על כתפיו, ואמר לו, יונגער מאן ווילסט זיין מקורב צוא מיר לערין לקוטי מוהר"ן" (הרה"ח ר' שמואל הורביץ ז"ל - יעלת חן)

לטייל
בתורתו

מיוזם לעידוד העמקה
והתבוננות בליקוטי מוהר"ן

04-627-73-13

קו לסלסל בתורתו • טעמו ורוא כי טוב ה'

כי עקר הצדקים הוא תורתו הקדושה (ליסרה חר"ס שלוחו ה"ב)

ועכשיו...

מתחילין מחדש – תורה חדשה

תורה ע' כח המושך – כח המכריח

נושאים בתורה ע':

כח המכריח • כח המושך • כל הדברים נמשכין לצדיק וכל הדברים נמשכין מהצדיק • כל הצדיקים ענפים של צדיק יסוד עולם • צדקה לצדיק היא זריעה שמתברכת בכפלי כפליים • נסיעה לצדיק • משכן משפון משכני שכינה – הצדיק מקים את המשכן • ראש חודש ניסן

ועכשיו... מיט א נייע התחדשות

בימים אלו שכל ההתחלות מתחילות מעכשיו, דווקא עכשיו זה הזמן להצטרף בהתחדשות ובשמחה ללמוד בעיון ובהעמקה תורה חדשה, תורה ע' ויהי ביום השמיני. דווקא עכשיו זה הזמן לפגוש את הרבי מחדש יום יום בתורת הצדיק מקום שאפשר להתחבר עם פניו שכלו ונשמתו בקשר אמין ובל ינותק.

אל תישאר מאחור. הצטרף עכשיו... ממש עכשיו...
לאלפי הלומדים שכבר התחילו לחיות חיים טובים ברוחניות ובגשמיות.

לטייל
בתורתו

מיוקס לעידוד העמקה
והתבוננות בליקוטי מוה"ר

04-627-73-13

קו לסלסל בתורתו • טעמו וראו כי טוב ה'

כי עקר הצדיק הוא תורתו הקדושה (ליסרה ח"ס שלוחו ה"ב)